

SOS

SOS - опит да се намерят очертанията на истинското демократично пространство

Изважки от автобиографиите, или как хората виждат себе си сред мнозинството:

“Не ме обижда определението “циганка”. Обижда ме, когато влагат смисъл в тази дума. Дори и сега новото, което използваме “ромка”, ми е по-обидно, отколкото циганка, защото ми звучи някак си по-неприятно, по-обидно и по-изкуствено, фалшиво.”

“Не оправдавам престъпленията в махалата, но не оправдавам и отношението на гържавата към ромите. Те са също българи. Мога да ви заведа и в с. Огражден, където има страхотии. Има детска проституция. Има болни от туберкулоза. Там ромите нямат нищо. Има случаи, когато майката кара 12 – 13 годишно дете да проституира.”

“А сега, изгасете цигарите, сложете ги в устата и с тях до училището”. Цялото училище видя цигарите. Той ни накара такава - патешко ходене, да идем до там. Клозета беше на другия край на двора. Е, ходихме. Смейш ли да не ходиш. Нали ще те бие по главата с една голяма тояга. Удари те по ухото и то те боли два-три часа. Настригваше ни като овци. Ако малко ти е по-дълъга косата: “Ела тука.” Е, много улав беше.” “Работих в автосервиз “Пурин” една година, като автобояджия, но като навлезе демокрацията ме дискриминираха и съкратиха - аз бях първият съкратен там. Причината беше, че бях ром. По-късно уволниха и други момчета роми.”